

RENAȘTEREA

Onor. Biblioteca Universitară

Cluj
Piata Sf. George

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Apare sub conducerea unui comitet

Redacția și Administrația :
Cluj, Piața Mallnovski Nr. 18.

De hram la Mănăstire

Din negura vremilor s'a încetățenit bunul obicei ca de ziua hramului mănăstirile noastre să iasă din ogașia obișnuită a vieții lor. Alese locașuri de rugăciune, cu adâncă așezare creștină, pline de tainică pace, cu prilejul hramului fiecare din ele înbracă mantia albă a înnoirii și odată cu ele atâția frați de ai noștri de toate vârstele și de toate categoriile sociale. În apropiere de hram nu vezi în preajma mănăstirii de cât fețe senine și înbușurate de căldura praznicului care se apropie. Unii dintre pelerini pleacă cu zile înainte, pe jos, în cântece religioase, pentruca odată cu înghințarea lor în fața sfântului Altar să-și simtă sufletul descărcat de povara grea a păcatului.

Ne-am născut în zaristea luminii lui Hristos. Domnul nostru, și cu această zariște ne-am luminat și întărit în drumul sbuciumatei noastre istorii. Invățătura Mântuitorului ne-a fost „lamina vieții”; cu ea ne-am luminat și cu ea ne-am hrănit și ne hrănim sufletul cu conștiința creștinului care știe că ea este cea mai bună merinde.

Concrescuți cu această învățatură ne simțim în apropiere de Casa Domnului, în „casa” de odihnă și de pace lăuntrică, care ne liniștește sufletul și ne încălzește inima pentru a ne putea pătrunde mai bine de adevăratul rost al vieții.

Eparhia noastră are mai multe mănăstiri, dintre cari două poartă hramul „Adormirii Maicii Domnului”. Una e cea dela Rohia, iar a doua e cea dela Nicula, amândouă din jud. Someș.

Cunoaștem din trecut afluența mare a credincioșilor spre aceste sfinte așezăminte. Pentruca să se poată satisface setea religioasă a credincioșilor ce știm că și de data aceasta așteaptă cu nerăbdare să-și scalde sufletul în baia binemiroitoare a sfin-

telor slujbe mănăstirești și să se lumineze cu alesele povețe date de P. S. Sa Episcopul nostru Nicolae s'au luat măsurii din bună vreme ca P. S. Sa să poată ajunge în fiecare loc. În preziua hramului, P. S. Sa va oficia Vecernia, înconjurat de un mare sobor de preoți, la Rohia, după care apoi va vorbi mulțimii. A doua zi la Rohia va oficia sf. Liturghie P. S. Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului, P. S. Sa Episcopul Nicolae venind la Nicula.

Credincioșii sunt îndrumați spre ori care din aceste două mănăstiri. În oricare loc află acelaș Duh Sfânt și aceeași înviorătoare baie creștinească. Și unii și alții însă au nevoie de odihnă.

In miez de vară o zi petrecută sub strașina mănăstirii, în dangăt armonios de clopot, în rugă lină și fierbinte e cea mai aleasă recreație, care liniștește sufletul și întărește trupul.

Biserica cheamă la rugăciune pe toți; mic și mare, tânăr și bătrân, sunt fiii aceleiași Biserici și pentru fiecare ea desprinde o fărâmə de har și de binecuvântare. Hristos, Domnul nostru, pentru toți s'a jertfit, deaceea Biserica îi învăluie în aceeași mantie caldă a iubirii cu bunul gând ca pacea inimii și pacea adevărată să devină o realitate în lume.

Vestind unele ca acestea, rămânem în nădejdea de a ne întâlni și ruga împreună de hram la mănăstire.

EVANGHELIE

Subt cerul senin și liniștit al anotimpului promițător de roade îmbelșugate, drumețul urca în pas domol, dar hotărât spre culmi.

O pornise din valea bolovănoasă și plină cu măracini. Privind spre culmile cari se pierdeau în depărtări, a avut uneori momente de îndoială, dacă va putea răzbate sau nu prin greutățile a căror perspective le întrezărea. Dar această îndoială îi stăruia în gând doar o clipă. Dornic să ajungă cât mai curând pe culmea de unde ochii lui se vor putea desfăta în contemplări de basme, pornea la drum, înainte, fără a lua în seamă că hainele și încălțăminte i se sfâșie în măracini și pietre colțuroase.

De câteori n'a întâlnit în cale poteci abrupte și prăpăstii adânci?! Dar n'a cedat. Dorul care îl mâna spre culmi, i-a dat puteri de titan. A străbătut vâgăuni adânci și labirinte de peșteri, fără să aibă la îndemână firul Ariadnei. A dibuit prin întunec, flămând și cu buzele arse de sete. Când mâinile lui nu mai puteau să

reziste, prindea cu dinții chiar, colțurile de stânci; și a răzbit, eșind la lumină. Hrănindu-se cu rădăcini și ierburi, a urcat mereu. În drumul lui a biruit ierni furtunoase, primăveri și toamne cu șuvoaie de ape clocotitoare și veri de secetă, cu călduri tropicale. Și după lungi sbuciumări și chinuri de zile și ani, urca acum în pas domol pe cărări netede, împrejmuite cu poiene pline de verdeață. Câteva opintiri încă și avea să ajungă pe culmile mult dorite.

Drumețul se opri. Iși sbici, cu palma sângerândă încă, fruntea plină de sudoare și privi în vale...

Ochii i se desfătau în contemplarea nesfârșitelor lanuri de holde cu spicul de aur. Ici-colo, se profilau livezi și vii, cu rod îmbelșugat, iar în pășuni bine îngrijite pășteau cirezi de vite și turme de oi.

În urechi îi picura un zumzet ușor. Iși roti privirea în jur și rămase ascultând, cu respirația oprită. Se dumiri. Sunetul metalic al tălăngilor se pierdea ca o șoaptă lină în melodia cântecelor de fluier și caval;

iar de pe creste de deal, porneau în răstimpuri sunete prelungi de tulnic.

Privi iarăși în vale...

Vedea acum orașe și sate, renăscute, ca pasărea Pfönix, din propria cenușă și o mulțime de fabrici și uzine, cari străluceau în lumina soarelui dătător de viață.

Fața i se lumină într'un zâmbet larg. Cât de frumoasă va fi priveliștea, după ce va ajunge pe culme!

Iși răcori buzele în unda unui izvor cu apă cristalină și vru să pornească înainte, spre crestele de cari îl mai despărțeau doar câțiva pași.

Dar iată, în orizontul cerului de azur se ivi un petec de nour, care înainta vertiginos.

Corbi cu ciocul de fier împânzira cerul, umplând întreg cuprinsul cu croncânit lugubru. O ploaie de foc se revarsă din văzduh și, în răbufniturele prelungi, pământul se cutremură, icnind din temelii.

Ingrozit, drumețul își acoperi fața în palme. După o vreme, privi iarăși în vale...

Frumusețea câmpiilor pline cu rod și verdeață, dispăruse. De pretutindeni se înălțau limbi de flăcări și prin aer pluteau suluri uriașe de fum.

În locul orașelor și satelor înfloritoare, ochii lui vedeau acum ruine fumegânde și un șir nesfârșit de cadavre.

Iar de-asupra ruinelor, Satan hohotea rânjind.

Desigur, cititorii se vor întreba: Ce o fi vrând să însemneze această introducere curioasă la articolul intitulat „Evanghelic”? Scriitorul a visat poate ceva urit, sau a citit Apocalipsul și, în somnolența lui, se chinuiește să descrie o scenă apocaliptică. Ba te miri, poate s'a plictisit cu proza și se avântă acum la poezii în rime albe.

Vă rog să mă credeți: nu e nici vis apocaliptic, nici poezie, ci pur și simplu un avertisment în proză și memento la adresa acelor cari într'adevăr visează ceea ce din punct de vedere umanitar și evanghelic n'ar trebui să viseze.

Călătorul pe care l-am prezentat în urcușul spre culmi, e semnificarea muncii productive, care reclamă multe frământări și lupte, în deosebi când este o străduință de refacere din ruinele pricinuite de un războiu, cum e cazul și pentru țara noastră. Iar scena din urmă e opera, sau mai corect zis rezultatul războaielor nefaste. Tot ce omenirea construiește cu sacrificii și trudă în curs de ani și decenii, războiul distruge în câteva clipe.

Durere, există o seamă de oameni, cu mentalitate bolnavă, cari doresc declanșarea unui nou războiu. Că pentru ce? e ușor de înțeles. Aceia cari propagă războiul, n'au luptat nicicând pe front. Deși au pretenția de a se crede mari „sportmani“, imensele bogății pe care le posedă, i-au scutit de la sportul războiului, în prima linie, care reclamă mult sânge rece, tipic „american“. Proprietarii trusturilor, cari și-au aglomerat comori din sudoarea și exploatarea muncii celor nevoiași, simțindu-și periclitată situația, datorită avalanșei de idei democratice cari cuprind tot mai mult teren, chiar la ei acasă, caută în fel și chip să deslănțue o nouă catastrofă mondială, nădăjduind că hecatombele de aur pe care le posedă, îi vor menține pe poziția a cărei piedestal a intrat în putrefacție.

Prin planul așa zis „Marchal“, cei câțiva proprietari ai trusturilor, vor să vină în ajutorul omenirii. Și naivii îi cred pe cuvânt. Dar atunci cum se explică procedura acestor mari bogătași, cari, pentru a putea menține prețurile urcate ale măturilor de primă necesitate, în caz de supra-producție, aruncă în mare imense cantități de cereale, Asta, din punct de vedere umanitar și democratic, în timp ce în alte părți ale lumii oamenii duc dorul pâinii.

Iar acum trag sforile la masa verde, căutând clownii și nebunii cari să le facă hatârul.

Și atari specimene s'au găsit de când e lumea. Firește, toți amatorii de senzațional ar dori ca bombele să explodeze cât mai departe de ei. Din păcate, oamenii sunt și egoiști. Ciungii și orbii, jertfele macabre ale războiului stupid, apoi sutele de mii, ba chiar milioanele de cadavre omenești, văduve și orfani, copiii ai nimănui și ruinile unei munci și strădanii de decenii și secole, plus nenumeratele mizerii cari sunt urmările firești ale prăpădului, ce importanță mai au!?

Ar fi greu și imposibil chiar, să se spună toate în cadrele restrânse ale unui articol de ziar.

Toate aceste le-am amintit numai așa... din fuga condeiului.

Și-apoi, pe mine și pe aceia cărora mă adresez, problema ne privește din alt punct de vedere; și anume: E dureros când în slujba acelor cari propovăduiesc războiul se angajează și slugitori ai altarului.

Inchipuiți-vă un Episcop binecuvântând un avion de bombardament. Exemplul e foarte edificator. Episcopul binecuvintează cu gest larg și grav... Avionul își ia zborul, greoiu și, spintecând văzduhul, gonește cu maximul de viteză spre destinație...

O rotire scurtă, pentru fixarea punctului de reper și manivela automată lansează bomba. Lumea înnebunită de groază aleargă spre adăposturi. Dar, din pricina înghesuiei, o mamă, purtându-și copilul în brațe, rămâne în stradă. În clipa următoare o răbufnitură și, cât ai clipi din ochi, dispare și mamă și copil în avalanșa de pământ și moloz. Ei și? Doriți o complectare? Acasă aștepta o bunică paralizată și

alții doi copilași, iar undeva, departe, unui soldat — tatăl acestei familii — tocmai în acel moment i se amputa într'un spital de campanie mâna dreaptă.

Intoarceți vă rog privirea spre celălalt punct... În somptuosul lui palat, Episcopul zâmbea mulțumit.

Il cunoașteți fără indoială! Care va să zică... la asta se reduce acel faimos „Pax urbi et orbi“!?

Iertați-mă, dar eu altfel înțeleg Evanghelia și etica creștină.

Preoțimea noastră ortodoxă, căreia mă adresez, să fie demnă și conștie de datoria și menirea ei. Hristos a propovăduit pace și milă. Acestea să le propovăduiască și preoții în mijlocul poporului a cărui păstorire le este încredințată. Căci numai în felul acesta vor putea culege rod îmbelșugat în ogrul Evangheliei lui Hristos.

Prof. SABIN TRUȚIA

Păstorul în mijlocul turmei

— Vizitația pastorală a P. S. Sale Episcopului Nicolae, din zilele de 17-21 Iulie a. c. —

Continuând vizitațiile canonice din cuprinsul eparhiei, P. S. Sa Episcopul Nicolae, însoțit P. C. Părinte Consilier Prot. I. Moldovan și Păr. Profesor Arhidiacon I. Zăgrea, a plecat în după amiaza zilei de 16 Iulie a. c., în vizitație canonică în spre granița răsăriteană a eparhiei. După un popas de noapte la Nușeni, jud. Someș, în dimineața zilei de Duminecă 17 Iulie, P. S. Sa dimpreună cu însoțitorii s'au îndreptat cu mașina spre Valea Someșului.

După două ore de călătorie, la marginea hotarului frunței comune Sângeorz-Băi, jud. Năsăud, P. S. Sa a fost întâmpinat de o numeroasă ceată de tineri călăreți îmbrăcați în frumoase costume naționale, care l-au condus pe P. S. Sa până în fața sf. Biserici, unde întreagă obștea creștină aștepta pe părintele său sufletesc, în cea mai sărbătorească tinută.

După cuvântul de bun venit rostit de preotul local P. C. Sa Sabin Truția, P. S. Sa se îndreaptă spre biserică unde, înconjurat de un sobor de preoți servește Liturghia Arhierescă, marea biserică din Sângeorz-Băi fiind totuși neincăpătoare pentru marea număr de credincioși veniți să asculte pe P. S. Sa. La sfârșitul sf. Liturghii, P. S. Sa în cuvinte minunate de calde, tâlcuiește evanghelia zilei cu îndrăcătii din latura Gadarenilor, scoțând pentru obștea creștină minunate îndemnuri de viață creștinească și cetățenească pentru vremurile pe care le trăim. După miruirea tuturor credincioșilor, P. S. Sa a primit la casa parohială diferitele delegații de credincioși precum și persoane singurite care și-au spus diferite păsuri păstorului lor sufletesc. Tutor P. S. Sa le-a împărtășit din prisosul inimii, cuvinte de mângăiere și de indemn.

A doua zi, Luni 18 Iulie, P. S. Sa a plecat în frumoasa comună Șanț, spre a oficia și acolo o Liturghie Arhierescă și a vesti cuvântul Domnului. Deși această vizită

nu fusese anunțată decât în ultimul moment, deși era zi de lucru, totuși credincioșii s'au adunat la biserică într'un număr impunător, fiind prezenți indeosebi tineretul comunei și femeile. După Liturghia Arhierescă oficiată de P. S. Sa în sobor, înaltul păstor tâlcuiește Evanghelia zilei: parabole sămănătorului, arătând cât de lucrător poate deveni cuvântul Domnului, atunci când găsește teren potrivit în sufletele credincioșilor. După ungerea poporului cu untdelemn sfințit, P. S. Sa însoțit de Consiliul parohial, face o vizită la casa venerabilului preot, adormit în Domnul, S. Grapini, de unde apoi se îndreaptă spre casa primului episcop și vrednicului creștin Dumitru Cotul, unde s'a servit o masă comună.

La orele două d. m., P. S. Sa dimpreună cu însoțitorii, se îndreaptă cu mașina spre Valea Mare - Rotunda - Cărlibaba - Vatra Dornei, spre a vizita cea mai îndepărtată parohie a eparhiei, anume Coșna. După o minunată călătorie prin pitoreștile priveliște ale regiunilor de munte și ale apei Bistriței, la orele 6 și jumătate d. m., P. S. Sa sosește în fața Bisericii din Coșna, unde a fost întâmpinat de Păr. Prot. I.

Spănu, înconjurat de parohienii Sf. Sale. În numele credincioșilor, Păr. I. Spănu adresează P. S. Sale un cuvânt de bun venit, la care răspunde P. S. Sa apoi, P. C. Ior Păr. I. Moldovan, I. Spănu și I. Zăgrea au servit slujba Vecerniei, la care a asistat și P. S. Sa înconjurat de obștea creștină din comună. În ziua de 19 Iulie, P. S. Sa înconjurat de un sobor de 6 preoți din vecinătate, a oficiat Liturghia Arhierescă. Deși era zi de lucru, biserică a fost arhiplină de credincioși și credincioase, îmbrăcați în splendorile lor costume ale regiunii, mândria Țării noastre și peste hotare. La sfârșitul sf. Liturghii, P. S. Sa într'o vibrantă cuvântare a arătat credincioșilor ce însemnează unitatea credinței și ce importanță are această credință în viața poporului. După sf. slujbă, s'a servit de către Păr. I. Spănu, o masă comună. S'a toastat de către Păr. I. Spănu și a răspuns P. S. Sa. După masă la orele 5, P. S. Sa a prezidat o ședință a Consiliului Parohial.

În ziua de 20 Iulie, la orele 9, mașina P. S. Sale trecând pasul Bărgăului, s'a oprit în fața Mănăstirii Piatra Fântânelelor unde aștepta un un impresionant număr de pelerini și impunător sobor de preoți îmbrăcați în sf. odăjdii și anume: Protos. V. Luncan, starețul mănăstirii, Prot. G. Relea, preotii A. Pop, I. Cristea, Dr. V. Deac, I. Buzdug, I. Suciu, I. Hangan, protos. starețul schitului Căndreni. După cuvântul de bun venit și răspunsul P. S. Sale, asistența a urmat în drum spre mănăstire soborul de preoți în frunte cu P. S. Sa și odată urcușul terminat, afară lângă mănăstire, pe o estradă anume pregătită, s'a servit Liturghia Arhierescă, de asemenea și slujba sf. Maslu. P. S. Sa în cadrul preoției, a arătat rostul rândurilor legii noastre străbune, de a se aduna creștinii de ziua hramului la mănăstiri, indemnând credincioșii la fapte mărețe creștinești și laudând vrednicia acelor care, prin prezența lor, au cinstit praznuirea hramului acestei sfinte mănăstiri (Sf. Ilie). După serviciul divin, a urmat o masă comună aranjată de Păr. starețul V. Luncan, în cadrul căreia P. S. Sa a făgăduit - pentru ridicarea morală și materială a mănăstirii - că în fiecare an se vor face pomeniri speciale pentru ctitorii și pelerini acestei sfinte Mănăstiri.

La orele 4 d. m., P. S. Sa dimpreună cu însoțitorii, au coborât spre Prundul Bărgăului, unde a rămas peste noapte, găzduții fiind la Păr. G. Relea și I. Suciu. În ziua de 21 Iulie, P. S. Sa după o vizită la of. Protopopesic din Bistrița, s'a întors la Cluj cu bucuria păstorului care și-a găsit turma în bună rânduială și cu mulțumirea de a fi dat fiilor Săi duhovnicești momente de adevărată înălțare sufletească.

ASISTENT

Interpretarea Sfintei Scripturi

Dar să vedem ce este sf. Scriptură, ce conține ea, cum și cine sunt chemați să o tâlcuiască? Sf. Scriptură e cartea cea mai veche și totuși mereu nouă. E cartea în care găsește înțelepciunea cea mai înaltă și omul de rând ca și înțeleptul.

E marea carte a vieții la care aleargă toți oamenii cari caută o deslegare la marile întrebări ale vieții, a rostului în viața aceasta și în lumea cealaltă.

În ea se cuprinde adevărul cel veșnic, e cartea culturii creștine. P. S. Episcop Nicolae într'una din

cărțile P. S. Sale scrie despre Biblie, că „e cuvântul lui Dumnezeu nu al oamenilor. E strigătul cu care Dumnezeu ca un părinte bun își caută copiii cei pierduți“. Sf. Scriptură ne ajută să-l cunoaștem pe Dumnezeu și cunoscându-l să împlinim voia lui. Deci a citi sf. Scriptură e o datorie a fiecărui creștin pentru a fi tare în cuvintele ei, și a ne potrivi viața după învățăturile ei.

Când vrem însă să citim din sf. Scriptură trebuie să ne pregătim sufletele pentru aceasta rugându-ne fierbinte lui Dumnezeu, să ne lumie-

neze mîntea ca să putem pricepe cuvintele ei.

Dar pe lângă rugăciune mai avem nevoie și de o pregătire temeinică, pentru înțelegerea sf. Scripturi. Căci sf. Scriptură a fost scrisă cu câteva mii de ani înainte și cuprinde adevăruri de înaltă înțelepciune și ca să o poți înțelege deplin, trebuie să cunoști vremea în care s'a scris, împrejurările vieții de atunci, felul de gândire al oamenilor. Ori, pentru cunoașterea acestor lucruri, e nevoie de multă știință de carte, de multă cultură, de muncă de ani de zile. Iar această cultură și această știință asupra sf. Scripturi o au în primul rând preoții. Ei sunt chemați de Dumnezeu ca să cunoască și să tâlcuiască Scripturile, căci zice sf. Apostol Pavel în epistola sa către Efesenii: „el a dat pe unii ca să fie apostoli, pe alții prooroci pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători“, (Efes. 4, 11).

Păstori și învățători sunt preoții. La ei trebuie să alergăm ca să ne tâlcuiască cum se cuvîne dumnezeieștile cuvînte.

Fiecare om are o slujbă la care se pricepe. Plugarul își ară țarina, o seamănă, o sapă, o plivește ca să-i dea roadă. Fierarul se pricepe la ascuțitul fierului de plug și la facerea de unelte. Nimeni nu se va duce la cîsmar cu o roată de car strîcată să-l o dregă. De aceea omul cumînte când nu înțelege cele ce citește în sf. Scriptură, alergă la preot să-l lămurească. Nouă creștinilor Biserica ne-a păstrat cuvîntul dumnezeesc al Scripturii și nu veneticii sectarii, despre care cei slabi de cuget cred că ei au descoperit Biblia. Biserica ne-a păstrat-o, este comoara cea mai scumpă a ei și numai ea are dreptul să o explice. A o citi, a o cerceta, e o datorie a fiecărui creștin, dar a o tâlmăci numai Biserica are dreptul.

Afară de Biserică, Sf. Scriptură numai slujește lui Dumnezeu, cum e cazul sutelor de sectari, cari rătăcesc cu Biblia în mână fără să poată ajunge la o tâlmăcire unitară. Scriptura e lucrarea Duhului Sfânt și nu se poate contrazice cum se contrazic sectarii, că unii în Sâmbăta și carne de porc nu mănîncă, alții în Dumineca, dar se lapadă de toate sărbătorile, și cum se desbină toți rătăciți dela calea adevărului și mîntuirii, adevărat astfel cuvintele Domnului: „Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu“. (Matei 22, 29).

În sf. Scriptură sunt părți ușoare care se pot citi și înțelege de toți cititorii, dar sunt și locuri grele de înțeles, pe care cei neștiutori le răs-tălmăcesc, fără să ia seama că prin aceasta își pregătesc pierzare lor și celor ce-i ascultă.

În astfel de cazuri Scriptura ne îndrumază să fim cu băgare de seamă, să nu credem oricărui duh ci să spîtim dacă duhurile sunt dela Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume. (I. Ioan, 4, 1.)

Sf. Scriptură este cartea care cuprinde adevăruri de adîncă înțelepciune, pe cari nu orice om și nu ușor le poate tâlcui. Ea se aseamănă cu o farmacie din care putem lua tot felul de leacuri pentru orice boală, dar și otrăvuri, cum au luat sectarii atâtea învățături greșite. Se mai aseamănă cu o pădure în care știi cum intri, dar nu știi cum ieși, și în care cei neștiutori se rătăcesc; sau cu o mare de înțelepciune, în care unii se scaldă și se curătesc de toate întînăciunile iar alții se înecă, se pierd și se osîndesc.

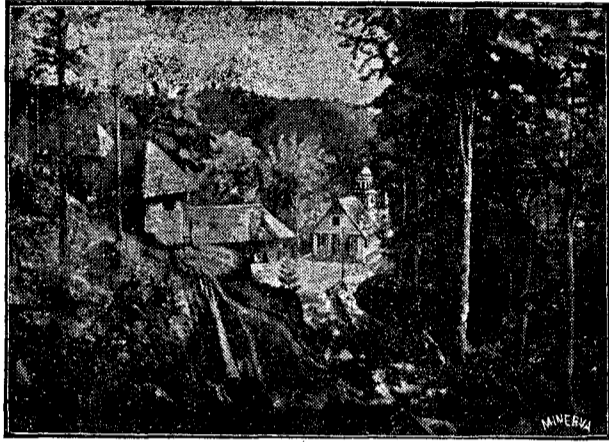
Să citim deci sf. Scriptură, să credem în cuvintele ei nestrămătate, să ne îndreptăm viața după lumînile ei și după învățăturile sfintei Biserici. Iar de învățătorii mincinoși să ne ferim, să nu ascultăm învățăturile lor rătăcite, căci ei sunt acei despre care Hristos spune: „că se vor scula Hristoși mincinoși, prooroci mincinoși, și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se

poate, și pe cei aleși,“ (Marcu 13, 22), adică pe cei cari din legea și învățăturile date de însuși Mântuitorul și sfinții săi Apostoli, ale căror învățături sfinte și curate să le ținem cu toții neschimbate, să le păstrăm în inimile noastre, căci numai crezînd acestora vom putea dobîndi iertarea păcatelor, fericirea veșnică și veșnică.

Pr. VALERIU CÂNDEA

LA SFÂNTĂ MĂRIE

Mare pelerinaj la Sf. Mănăstire Rohia

Ca și'n ceilalți ani, la Praznicul „Adormirii Maicii Domnului“ Mănăstirea noastră din Rohia (jud. Someș) va fi centrul de creștinească întîlnire a unei mari mulțimi de credincioși, dornici să se mîngăie cu îndătinutele slujbe sfinte și să se lumineze cu predicile ce se vor rosti cu acest prilej.

Duminecă (14 August) în ajunul praznicului, la ora 6 seara Sf. Vecernie va fi săvârșită de Prea Sfinția Sa Episcopul Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți, iar în ziua de Sf. Mărie la ora 10 dimineața Sf. Liturghie va fi slujită de Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului, iarăși înconjurat de un sobor de preoți.

Suntem încredințați că și de astă dată bunii credincioși — preoți și mireni — ai Sfintei noastre Biserici din jur vor fi de față la Mănăstirea Rohia, în ziua de mare praznic a Sfintei Mării.

UN PĂSTOR MODEL

II.

Mijlocul cel mai important de care s'a folosit Apostolul Pavel în pastorație a fost *cuvîntul*. El s'a considerat pe sine slujitor al cuvîntului, spunînd că Hristos nu l-a trimis să boteze ci să binevestească. Predica a fost mijlocul prin care se oferea neamurilor darul ceresc al mîntuirii. Acest lucru îl exprimă Apostolul în Epistola către Romani unde zice: „Că de vei mărturisi cu inima pe Domnul Iisus și vei crede cu inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, te vei mîntui. Căci oricine va chema numele Domnului se va mîntui. Dar cum vor chema pe cel în care n'au crezut? Și cum vor crede în cel despre care n'au auzit? Și cum vor auzi fără propovăduitor?... Deci credința este din auzire, iar auzirea prin cuvîntul lui Dumnezeu“ (Rom. 10, 9, 13, 14, 17).

Din conștiința chemării sale a isvorit și datorie de a predica, care era pentru el o obligație. Pentru aceea zice el: „Căci de binevestesc, nu-mi este mie laudă, pentru că o mare datorie zace asupra mea; și vai mie de nu voi binevesti.“ (I Cor. 9, 16). În ultimele cuvînte da Apostolul expresie sentimentului de răspundere extraordinară ce a pasă asupra tuturor, cărora li s'a încredințat vestirea cuvîntului. Vai preotului care tace atunci când datorie lui este să vestească cuvîntul Domnului. Vai preotului din cauza tăcerii cărui se rătăcesc suflete și

se pierd. Preotul care rămâne fără cuvînt în fața păstoriiilor săi, va rămâne fără cuvînt de apărare și în fața Judecătorului Suprem, atunci când i se va cere socoteală de su-fletele pierdute.

Preotul care neglijează predica, dezertează în mod laș dela misiunea pe care i-a încredințat-o Domnul, tocmai după cum a dezertat odinioară profetul Iona, care a fost trimis să propovăduiască Ninivite-nilor.

Principiul de care s'a condus ca predicator Apostolul, a fost fără îndoială aprofundarea temeinică a lucrurilor pe care trebuia să le predice. A învățat și a trăit mai întîi el însuși ceea ce voia să învețe și să facă pe alții să trăiască.

Tot astfel dacă preotul nu simte, nu trăiește și nu este mișcat de ceea ce vorbește, nu va putea face și pe alții să simtă, să trăiască și să fie mișcați de cele ce le vestește. Preotul nu va putea cuceri inimile, cât timp vorbesc numai buzele, căci numai ceea ce iese din inimă pătrunde la inimă și cucerește.

Apostolul își întemeia predica sa pe Sf. Scriptură și Sf. Tradițiune deopotrivă. El ținea seamă în predica sa de ascultătorii cărora se adresa. Ținea cont dacă vorbește unor începători, sau unora cari au fost instruiți în primele cunoștințe despre creștinism.

Fără îndoială, că altfel se adresa unor oameni simpli și astfel fariseilor și conducătorilor.

Pentru ilustrarea unor adevăruri de credință și morală, recurge la exemple din istoria universală și din istoria națională.

În predică obișnuia să laude pe credincioși pentru credința și progresul lor moral. S'a ferit însă de cuvînte de linguștre, de cuvînte care gîdilă auzul, fiindcă nu căuta slava oamenilor.

În centrul predicii sale stătea Hristos tocmai după cum stătea și în centrul vieții sale. Pe el l-a propovăduit. Toată viața Mântuitorului a fost expusă în predicile sale.

Cunoscându-și bine credincioșii, caută să desrădăcneze din ei deprinderile rele, să trezească conștiința și să-i întărească în calea virtuții. Ca și în epistolele sale, tot astfel și în predicile sale, îndemnurile morale, vor fi fost foarte dese și insistente. Predica morală cea mai puternică și cea mai eficace, pe lângă exemplul vieții Mântuitorului, a fost exemplul vieții sale proprii. Exemplul vieții sale a fost cea mai bună școală omiletică și pentru ucenicul său Timotei și rămâne și pentru păstorii sufletești de azi.

Bogat și variat este materialul ce stă și la îndemîna preotului ca slujitor al cuvîntului. Cine vrea să știe despre ce să vorbească păstoriiilor săi, să se gîndească la Sf. Scriptură, la Simbolul Credinței, la cele șapte Taine, la cele zece porunci, la Istoria Bisericii universale și naționale, la Morală, la Dreptul bisericesc; să răsfoiască diferitele cărți de predică ale marilor predicatori și va vedea cât de bogat este materialul și cât de variate sunt problemele despre care poate vorbi. Să se gîndească cât de fragmentare sunt cunoștințele păstoriiilor în materie religioasă. Câte ar trebui să știe despre credința lor, despre îndatoririle lor morale, despre ceea ce a făcut Biserica în general pentru omenire și în mod special Biserica noastră națională pentru neam, care cunoștințe ar sporii atașamentul față de instituția sfântă și atunci își va avea material pentru a spune ceva nou păstoriiilor săi.

Cea mai bună predică va rămâne fără efect, dacă nu se va sprijini și pe exemplul vieții preotului. Ceea ce propovăduiește teologul și predicatorul, trebuie să trăiască păstorul. Cea dintîi însușire a preotului paulin ca slujitor al cuvîntului este, să fie el ca păstor o pildă vie a virtuților pe care le propovăduiește: să preamărească credința, nădejdea și dragostea prin credința sa vie, prin nădejdea sa neclintită și dragostea sa aprinsă. Să propovăduiască curățenia, prin curățenia vieții sale. Să propovăduiască bunătatea prin bunătatea inimii sale; să preamărească blîndețea și smerenia prin blîndețea și lipsa de trufie. Să propovăduiască mila, prin înțelegerea sa caldă pentru suferințele altora și prin jertfelnicia sa. Viața preotului ca slujitor al cuvîntului trebuie să fie comentariu practic al predicii sale. Ea trebuie să fie cartea deschisă, din care să învețe păstorii săi cum să înțeleagă evanghelia.

Discordanța dintre predică și viața păstorului de suflete, este o adevărată poticneală pentru credința multor creștini și cea mai puternică armă a necredincioșilor împotriva Bisericii.

Un alt mijloc pastoral de care s'a folosit Apostolul a fost *cultul*. La început creștinii nu aveau un cult propriu al lor. Din Faptele Apostolilor se constată, că cei din Ierusalim și după primirea botezului au continuat să cerceteze templul. Acolo își făceau rugăciunile și luau parte la cetirea și tâlmăcirea Sf.

Scripturi. Ei se deosebeau de ceilalți Iudei tocmai prin aceea, că se arătau mai zeloși în frecventarea templului, mergând acolo zilnic. (Fapt. Ap. 2, 46). Creștinii frecventau și Sinagoga, cu atât mai ușor cu cât acolo nu se aduceau jertfe sângeroase ca la templul și în rugăciunile ce se făceau și în citirea Sf. Scripturi ei aflau un punct de sprijin pentru întărirea pietății lor.

Cultul primilor creștini a fost influențat în bună parte de cultul dela Sinagogă și se compunea ca și acela din rugăciuni, cântări și psalmi, citirea Sf. Scripturi și talmăcirea ei, după care urma ceva ce lipsea în cultul sinagoga, adică săvârșirea Euharistiei și masa comună.

Un loc important în cultul divin care se săvârșea în comunitățile pauline îl forma fără îndoială rugăciunea.

Apostolul îndeamnă pe credincioși ca să se roage neîncetat și pentru toți credincioșii, iar lui Timotei îl scrie să se roage pentru toți oamenii. El îndeamnă pe creștinii, ca ori ce ar face, să facă spre mărire a lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel poate fi considerat ca și creatorul rugăciunii creștine din comunități, sau mai bine zis a rugăciunilor dela cultul ce-l săvârșeau creștinii în adunările lor. Chiar dacă el nu a dat pentru comunitățile întemeiate de el anumite rugăciuni cu forme fixe, el a creat o limbă liturgică, care s'a păstrat în cultul creștin, ca un tezaur scump.

Rugăciunea a fost pentru marele Apostol un important mijloc de pastorație. Invățând comunitățile sale să se roage, le-a învățat să-și adăncească tot mai mult credința și să lupte pentru desăvârșirea morală, căci hotărârile pentru bine se iau de obicei în rugăciune. Prin rugăciuni trebuiau credincioșii să-și înfrângă mândria și să cucerească umilința; să și curățească dorințele și gândurile, cu un cuvânt să se desăvârșească. Invitându-i să se roage unii pentru alții, i-a invitat să se roage reciproc, și a întărit în ei conștiința solidarității. Iar rugăciunea pentru dușmani îi învăța să fie iertători. Nu numai Apostolul s'a rugat pentru credincioșii săi, ci el îndemna și pe credincioși să se roage pentru el și să-l sprijinească prin rugăciunile lor.

Preotul, mai pre sus de toate, încă trebuie să fie un om al rugăciunii, căci prin rugăciune se întăresc convingerile religioase și se fructifică viața morală. Rugăciunea este în stare să schimbe complect inima unui om.

Rugăciunea adevărată presupune mai întâi de toate prezența lui Dumnezeu, cărula te adresezi și cu care vrei să stai de vorbă. Gândurile noastre chiar și în timpul rugăciunii, ca și în decursul slujbelor sfinte, se împrăștie într-o mulțime de părți și astfel numai prin răbdare, prin stăruință neclintită, ajungem să le ținem în frâu și să le îndreptăm toate spre Dumnezeu, a cărui prezență vrem să o simțim, fără care prezență nu poate fi vorba de o rugăciune adevărată.

Pe lângă rugăciunea privată și mai ales rugăciunea comună dela cult, cântarea imnelor religioase încă a fost un mijloc de formare a sufletului creștin.

Trăirea religioasă și emoțiile religioase ce se nasc prin rugăciunea și cântarea în comun a tuturor, nu trebuie să lipsească din bisericile noastre. Credem că e timpul, ca preoții să depună tot efortul ca să facă așa fel ca slujba să devină

ceea ce a fost în Biserica primară, adică: un puternic mijloc de învățare, mijloc de trăire religioasă, un mijloc de fructificare duhovnicească a sufletelor. Aceasta o vor ajunge ei, obișnuind pe toți păstoriții să participe activ la cult, căutând și să rugându-se cu toți.

Un alt mijloc de pastorație de care s'a folosit Apostolul a fost disciplina. Aceasta n'a fost un lucru impus din afară. Pavel a fost convins că disciplina trebuie să răsară dinăuntru în afată, să-și aibă rădăcinile în credință. Cu cât este mai luminată credința pe care o are cineva asupra menirii sale cu atât mai solidă va fi credința lui în viață. Apostolul știa că cu cât este mai mare dragostea credincioșilor pentru Dumnezeu cu atât mai mare va fi dragostea lor pentru oameni.

Dacă credincioșii nu mai sunt sub lege nu înseamnă că ei sunt liberi de orice lege, care să le reglementeze viața. Legea Vechiului Testament a fost înlocuită cu Legea dragostei.

Principiul care trebuie să reglementeze conviețuirea credincioșilor într-oalață, trebuie să fie dragostea, care edifică. Chiar atunci când Apostolul a trebuit să recurgă la mijloace externe de disciplinare, nu a făcut acest lucru singur, ci și-a asociat în această acțiune și comu-

nitatea, pe care o făcea responsabilă de neregulile ce se iveau între membrii ei.

Apostolul nu înțelege însă să facă din dragoste o slăbiciune și pentru aceea când constată abateri morale grave, el recurge la mijloacele cele mai aspre pentru stăpînire a răului. În privința aceasta s'a călăuzit de Cuvintele Domnului, că e mai bine să piară un mădular decât să piară tot trupul. (Mat. 5, 29, 30).

Preotul după chipul paulin trebuie să ia în considerare la folosirea disciplinei ca mijloc de pastorație faptul, că cei păcătoși sunt „bolnavii Bisericii“, care trebuie tratați cu iubire și răbdare, ținându-se seama de natura boalei de care suferă.

Preotul va trebui să trudească pentru a creta la păstoriții săi deprinderi bune și să cultive obiceiurile și tradițiile sănatoase, căci acestea sunt cele mai puternice aliate ale disciplinei.

Preotul trebuie să-l lumineze asupra marelui responsabilități, pe care o are fiecare creștin nu numai pentru mântuirea sufletului propriu, ci și pentru mântuirea sufletului deaproapelui.

Lucrând astfel preotul, la sfârșitul vieții sale, va putea zice ca și Apostolul Pavel: „Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit“. (II, Timot. 4, 7).

Pr. OLIMPIU T. BUCIN

LA SFÂNTĂ MĂRIE

Pelerinajul la Mănăstirea Nicula *

Atragem cuvenita luare aminte tuturor preoților și credincioșilor noștri — în deosebi celor din jud. Someș — că la praznicul „Adormirii Maicii Domnului“ va avea loc îndătinatul pelerinaj la Sf. Mănăstire Nicula.

Programul religios ce se va desfășura cu acest prilej este următorul:

I. Vineri, 12 August, la ora 6 seara: Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului. Predică Părintele Prot. Stavr. Sfetlov, despre sf. Spovedanie. Sărutarea icoanei. Incep mărturisirile, care se continuă în fiecare zi până seara.

II. Sâmbătă, 13 August, la ora 6 dimineața: Sf. Liturghie în biserică mare. Predică Părintele Arhim. Varahiil, starețul Mănăstirii despre Maica tuturor îndurărilor. Cuminecarea credincioșilor. Parastas pentru morți. Sărutarea icoanei. Seara Pavcernița și înconjurarea mănăstirii d 3-ori.

III. Duminecă, 14 August, la ora 7 dimineața: Sfințirea apei. Acatistul și sfânta Liturghie în biserică mare. Predică Părintele

*) P. P. C. C. Preoții sunt poștiți să anunțe de cu vreme acest program, credincioșilor. Preoții pelerini să-și aducă odăjdi!

Prot. Dr. Moldovan, consilier episcopesc, despre Minunile Maicii Domnului, iar la altarul din afară predică Părintele Protopop P. Șendrea, despre Maica Domnului, pavăza mamelor și a pruncilor. Cuminecarea credincioșilor. Seara la ora 6: Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului. Predică Părintele Prot. Alex. Paul, despre Maica Domnului, Apărătoarea noastră.

IV. Luni, 15 August, la ora 5 dimineața: Sf. Liturghie în biserică mare. Cuminecarea credincioșilor din mai multe potire. Sf. Maslu.

La ora 9.30: Sosirea P. S. Episcop Nicolae. Imbrăcarea Arhiepiscopului cu epitrahil și mantie. Intrarea cu procesiune în mănăstire. Cuvântul de bun venit al Starețului. Rugăciunile de începerea Sfintei Liturghii în fața iconostasului. Ieșirea în procesiune la altarul din afară. Imbrăcarea Episcopului în toate odăjdiile. Liturghie arhierescă. După Sf. Liturghie predica P. S. Episcop Nicolae. Impărțășirea credincioșilor. La sfârșit înconjurarea Sf. mănăstiri. Rugăciunea de deslegare arhierescă.

Cuvântare rostită în numele cursiștilor

la deschiderea Cursului de îndrumare preoțească

Nu puteam sta nepăsători întrebând în cruce de drumuri asupra noilor orizonturi care se plămădesc sub ochii noștri, ci chiar cu jertfe trebuia să ne desprindem din viața de toate zilele pentru a participa la acest curs de îndrumare a vieții noi preoțești.

„Inofritle bune erau, că le cinstea și legea veche“ spune stihul din 13 Septembrie „dar mai vărtos se cade să ne înnoim“ deci primenirea era necesară față de schimbările

structurale și deodată cu aceasta și revizuirea metodelor pastorale, așa cum au preconizat mai marii noștri în frunte cu I. P. S. Patriarh și Di. Mînîstru al Cultelor.

În sprijin de a fi preoții poporului stă faptul că: noi suntem aproape toți fii crescuți la coarnele plugului, ba personal sunt născuți și în sunet de ciocan și nicovală, ocupația principală încopctată cu agricultura a tatălui și bunicului meu. În același timp pe lângă acest concert al

muncii, tatăl meu dirija în strana strămoșească a bisericii și cântarea sfântă. M'am născuți și am crescut văzând această îmbinare a muncii cu rugăciunea. Asemenea toți frații au crescut în pilduitoare îmbinare de muncă și rugă.

Aici vom pricepe și înțelege această sf. conlucrare. Iisus Hristos a fost înconjurat de muncitorii săraci și a fost împotriva exploatorilor; deci să nu ne mire faptul că în școala noastră vom proceda la cunoașterea adevăratului înțeles și la aplicarea lui. Va trebui să ne conformăm viața noastră în duhul adevăratel evangheliu. Coordonând învățătura sfântă și munca dreaptă și cinstită, vom înțelege că oferta făcută de exploatorul Zahau, jumătatea din avere și împărțita restituiră va progresa spre o comuniune dreaptă încadrată în duhul adevăratei răsplăți a muncii.

Căci munca e o mândrie!

Imbrăcați în strae din popor în muncă și sudoare, generații de preoți au crescut alte generații contribuind în vremuri vitrege la înaintarea poporului ținând aprinsă flacăra dragostei în inimile lor știindu-se că Dumnezeu dragoste este.

Însă ne-am abătut, ba chiar ne trebniți ne-am făcut, nu era cine să facă dreptate... nu era până la unul. Am uitat că popa Laurențiu, tras în țapă, a fost ars în 1414, aici în Cluj pentru popor, am uitat activitatea lui Popa Radu la 1848 dela Izlaz și altele multe pilde premergătoare mișcărilor din popor.

Azi prin ei va trebui să vedem adevărații conducători, tipul adevăratului preot de viitor așa cum concepe biserica înnoită în țara înnoită.

Muncă, fie cu mîntea fie cu brațul, încadrată în ritmul nou, fată porunca vremii și ambele închinăte prosperării poporului umilit, căci Dumnezeu dă dar acestora și tru-fașilor le stă împotriva. Dreptatea doar aceasta este: cine nu lucrează să nu mănânce. Căci mulți au fost Doamne, cari au muncit și n'au mâncat! În această notă a zilei începem cursurile, preoții Bisericii ortodoxe întregite „corp întreg“ și nesfășiat: căci ce este mai frumos decât a fi frații împreună.

„Legea stănd pe loc — vorba blândului nostru Arhiepiscop, — doar cât ne-am regăsit frații în același ogor și lucrători în via Domnului. Nici n'am fost și nici nu suntem străini unii de alții, doar alții au încercat desbinări dureroase și nevrute de popor. Dumnezeu a creat și soarele, deci și răsăritul și apusul și același Dumnezeu a spus „una să fiți“ și, că ne-am unit e voia Domnului, căci fără Dumnezeu nimic nu s'a făcut ce s'a făcut. Mici accidente dispar în fața supremei porunci de unitate. Unii bucovineni sau bănățeni ort. ziceau „îndură-te,“ spirit“, patriarhul Calistrat își zice „kato-likos“ alt patriarh „papă“ În euholo-giul ultim era „miluește“ și „duh“ etc., poporul păstrează însă unitatea în fond.

În fața tuturor acestora ne angajăm solemn, Die Mînîstru, P. S. Părinți Episcopi, P. C. Rector și Profesori, că vom folosi tot efortul și prilejul, pentruca nouă îndrumare să fie rodnică conștiinței fiind de rolul nostru în R. P. R.

Trăască I. P. S. P. Patriarh, și P. S. Episcopi.

Trăască Guvernul și Di Mînîstru al Cultelor.

Trăiască unitatea pe veci și ne-despărțită.

Prot. TOMA BULEA

EVANGHELIA

TĂCEREA

Matei 9, 27—35

In jurul persoanei sale Mântuitorul n'a făcut niciodată gălăgie. Cu pași liniștiți și-a văzut întotdeauna de cale și dacă mulțimea L-a urmat în toate părțile, nu se datorește faptului că s'ar fi folosit de vreun mijloc ascuns prin care i-ar fi alipit de sine, ci simplității și modestiei în care se înfățișa.

Cuvântul Său era blând și răspicat și niciodată nu s'a putut observa că între vorbă și faptă s'ar putea crea un desacord. Cuvântului sfânt i-a urmat fapta creștină, încât contemporanii Săi puteau să citească în întreaga-i faptură dumnezeiasca Lui bunătate și înțelegere. A privit spre toți, pe tăcute le-a pătruns gândurile și curmat năcazurile, iar dacă pentru bunătatea arătată neputincioșii voiau să-și arate recunoștința, Mântuitorul îi molcomia ușor și le cerea să tacă, să nu spună nimănui. Așa a vorbit celor doi orbi din Evanghelia zilei, așa a cerut unui surd și unui mut din părțile Decapolei și așa a cerut aproape tuturor celor ce s'au împărțășit de binecuvântarea Săi. Mântuitorul a iubit tăcerea!

Când spun lucrul acesta nu mă gândesc că Mântuitorul și-ar fi petrecut viața într-o tăcere desăvârșită, căci, lăfărea învățaturii Lui se datorește toamăi cuvântărilor ce le-a ținut, ci Mântuitorul a vorbit numai atunci când a trebuit să vorbească și s'a ferit de vorbărie ori de câte ori prin cuvintele Sale n'ar fi spus un lucru folositor. De dragul poveștilor Domnul n'a vorbit niciodată. La acuzele aduse de farisei înaintea lui Pilat o singură dată a vorbit, dar și atunci pentru a confirma un adevăr, în colo s'a păstrat în tăcere, încât Pilat, indignat, L-a întrebat: „Nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc împotriva ta? Iar Iisus nimic n'a mai răspuns, încât se mira Pilat.“ Marcu 15, 4—5. De asemenea n'a învrednicit nici pe Irod de vreun cuvânt, cu toată bucuria acestuia.

S'ar părea că este lucru ușor ca cineva să-și pună frâu limbii. Nimic mai simplu decât să-ți pui căluș în gură și să taci, ori cine ce-ar zice. În adevăr, sunt împrejurări în cari e greu să spui un lucru cu minte, Numai puțini izbutesc să spună ceva important.

Și totuși vorbărie se face!

Nimic nu se spune mai ușor ca vorba rea și nici unui lucru nu-i creșcă așa repede aripi ca svonorilor rele. Parcă te trage cineva de limbă. Doi când se întâlnesc, după ce-și termină obișnuitele cuvinte de introducere în vorbă, trec la o altă persoană și pe care o foarfecă — apoi — mai alimintrelea cecât un judecător de instrucție.

Vorbăria goa'ă și răutăcioasă este o boală tare obișnuită. Dar, ca orice boală, este un rău care aduce daune. Și răutatea este cu

atât mai mare cu cât atinge cel puțin două persoane deodată. Atinge pe cel vorbit de rău, dar, în aceeași timp, atinge și pe cel ce vorbește, căci omul jignit nu va întârzi să-i întoarcă datoria cu vârf îndesat. Cunoscând această scădere, Mântuitorul a căutat să

Citește zilnic din Sf. Scriptură

Este aceasta un indemn sau o poruncă pentru creștin?

Răspundem: este o poruncă, și creștinul care calcă porunca păcătulește și se face vrednic de osândă.

Cetirea zilnică din sf. Scriptură nu e numai treaba călugărilor sau a sectarilor. Fiecare familie creștină trebuie să aibă în casa sa pe masa sa Cuvântul lui Dumnezeu așezat în sfânta Scriptură.

Așa cum gospodarul harnic se străduiește să aibă pentru sine și ai săi zilnic bucata de pâine sau de mămăligă pentru îndestularea foamei celei trupesti tot așa creștinul „creștin“ își hrănește zilnic sufletul și înima cu pâine cea din cer a Cuvântului lui Dumnezeu.

Se poate împlini această poruncă? Hotărât că da! Spre acest scop avem arătate părți din sf. Scriptură pentru citire zilnică.

Așa sunt catisme Psaltirei precum și părțile din sfânta Evanghelie și din Apostol și Biserica lui Hristos nu pune pe umerii noștri sarcini pe care să nu le putem purta.

Dintre toate cărțile pe care le avem în graful nostru românesc Psaltirea sa tipărit până acum de 108 ori. Nici o altă carte nu a fost atât de mult citită și răspândită,

scapa pe om de urmările ei urite. „Nu judecați, ca să nu fiți judecați, căci cu ce judecați veți judeca veți și judecați și cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura vouă“.

Din vorbe necugetate de multe ori s'au stărnit procese și condamnări. Și nu-i de mirare, căci „fiecare pasăre pe limbe ei pierde“.

Pe omul stăpân pe limbă Apostolul Iacob îl numește „bărbat desăvârșit“. Și vremile cer fiecăruia o cât mai adâncă înțelegere în toate.

se cuvine și trebuie să continue și azi a fi una din cele mai gustate cărți împreună cu toate celelalte care alcătuiesc Sfânta Scriptură.

Sfântul Ioan Gură de aur în tălmăcirea sa la sf. Evanghelia dela Matei spune că o mare greșală este a crede că citirea din sf. Scriptură este bună numai pentru călugări.

Creștinii cei din lume au chiar mai mare trebuință de acestea. Căci cei ce sunt în vârtejul luptei, zilnic sunt răniți și zilnic au nevoie să-și lecuiască ranele. A nu citi cărțile care cuprind cuvântul lui Dumnezeu este un lucru neînchipuit de rău iar mai rea și mai păgubitoare este socotința că o asemenea citire este nefolositoare, de prisos. O astfel de cugetare nu poate veni decât dela diavolul. Sf. Apostol Pavel scrie în Epistola către Romani cap. 15, 4 *Iar câte sau scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris ca prin răbdare și mângăierea scripăturilor nădejde să avem.*

Dacă Scripturile sfinte cu acest scop s'au scris, creștine, citește-le!

Prof. Fl. Mureșanu

CĂMARA RUGĂCIANII

Rugăciunea de Joi

Această zi a săptămânii este închinată pomenirii celor doisprezece ucenici și apostoli ai Domnului Hristos și sfântului ierarh Nicolae. Cu aceștia 12 împreună Joia seara, luând Iisus Paștile la Cina cea din urmă, a statornicit Taina trupului și sângelui Său ca mâncare și beaură pentru viața sufletului nostru și s'a făcut acolo pildă de smerenie spălându-le picioarele. Lângă ei se adaugă și numele părintelui milosteniei, sf. Nicolae. Despre el Biserica glăsuiește acestea: «Indreptător credinții și chip blândețelor, învățător înfrânării, te-ai arătat pe tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarh Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre» (tropar).

Celor ce au pățimit moarte pentru Domnul și celui ce s'a făcut strălucit prin milă, li se roagă credincioșii cu bun chip zicând așa:

«Doamne Iisuse Hristoase, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, precum în ziua de astăzi Te-ai sculat dela cină și ai spălat cu mare smerenie picioarele ucenicilor Tăi și ale vânzătorului și întru această seară le-ai dat Sfântul Tău Trup și Sângele Tău, luând întru mâinile Tale cele sfinte pâine și vin, și binecuvântându-le și făcându-le Trupul și Sângele Tău i-ai împărțășit zicând: «Luați, mâncați, că aceasta este Trupul și Sângele Meu, pentru ca să se ierte păcatele voastre», întru care zi Te-ai înălțat la ceruri și ai șezut de-adreapta lui Dumnezeu Tatălui Tău, să împărțășești ca un Fiu iubit împreună cu El în veci — și eu Te rog

pentru rugăciunile ucenicilor Tăi și ale sfântului Nicolae: să ierți greșelile tuturor păcătoșilor, și ale celor vii și ale celor morți, și să-mi dai lacrimi fierbinți și darul Tău cel curățitor, ce a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să spele și să curățească astăzi inima mea cea necurată și sufletul meu, și să deschizi mintea mea, pentru ca să mă împărțășesc cu sfintele Tale Taine acum și în vremea morții mele... ect. Amin. (Acaftist

Părintele CĂMPEANU

Treburile din luna August

Gospodăria. Cine are copii de de școală începe să se gândească la înzestrarea lor, sau la pregătirea pentru examenele ce au de dat. Părinții sunt dator să mai supravegheze munca copiilor și să nu-l jese de capul lor.

În vie. Se pregătesc vasele pentru vin, punând să le repare. De asemenea se curăță și pivnița ori zemnicul pentru primirea zarzavaturilor de toamnă. Se înlătură mușegatul prin pufoasă.

În livadă începe culesul merelor și al perelor timpurii. La cules trebuie băgare de seamă. Crengile încărcate cu fructe se sprijină cu prăjini ca să nu se prea indoale și să se rupă.

Pe câmp se continuă cu aratul de toamnă, adânc. Dacă a fost vreme potrivită, se cosește încă odată lușterna. Pază mare la gîrezi împotriva focului. Într-o clipă se face scrum munca de o vară. Se pregătește din vreme sămânța de grâu, trecând-o prin trifor.

In aceasta lună se continuă cu preferatul recoltelor și cu aratul miriștilor. Se prepară sămânța pentru toamnă, alegându-se la trifor sau selector. Se seamănă rapița de toamnă în porumbiște, unde rezistă bine la atacul gândacilor și gârgărițelor. Se topește inul și cânepa. În zilele lipsite de ploii se udă gunoșul de grajd care prin uscarea lui la soare se strică. Se recoltează trifoiul de sămânță și de lucernă, care se culege cu mare grijă, ferindu-se locurile atacate de cuscută (torțel), care aduce infectarea mai mare a culturilor și muncă mult mai mare pentru combatere. Se recoltează cartofii timpurii, care se caută mult în orașe. În August se pot însămânța noi pășuni sau fânețe artificiale, dându-se pentru pășuni: 10 kg. trifoi roșu încarnat, 4 kg. trifoi alb, 4 kg. trifoi galben, 6-10 kg. ghizdei, 5-6 kg. iarba câmpului, 5-6 kg. păiuș roșu, 5-6 kg. iarba engleză, 5-6 kg. festuca sau păiuș de livezi. Pentru fânețe se seamănă: avena elfator 10 kg. dact. glom. 10 kg. festuca prat. 5 kg. folium ital. 5 kg, alocoyperus prat. 5 kg. trifoi galben 5 kg. trifoi încarnat 5 kg. sulfina 4 kg. trifoi de huban 4 kg. ghizdei 5 kg. iarba engl. 5 kg. Nu uitați, că vite bune sănătoase și puternice, deci productive, nu se poate avea, decât dacă li se dă hrană cât au ele nevoie. Omul gospodar se cunoaște după felul cum își ține vitele de hrană și de plug.

CRONICA EVENIMENTELOR

BISERICEȘTI

PP. SS. Episcopi Nicolae și Veniamin în misiune la Tg. Lăpuș, Lăpușul Românesc, Măn. Rohia și Măn. Nicula

1. **Duminică, 14 August a. c., dim. la ora 9.30, P. S. Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului va săvârși sf. Liturghie și va predica în biserica din Tg. Lăpuș, iar P. S. Sa Episcopul Nicolae al Clujului va liturghisi și predica în aceeași zi, la aceeași oră, în biserica din Lăpușul românesc.**

2. **Duminică, 14 August a. c., ora 6 seara, PP. SS. Lor vor săvârși slujba Vecerniei și vor predica la Mănăstirea Rohia (jud. Someș).**

3. **Luni, 15 August a. c., (Sf. Marie) dim. la ora 9.30, P. S. Episcop Veniamin va liturghisi și va predica la Sf. Mănăstire Rohia, iar P. S. Episcop Nicolae va sluji și va predica la Sf. Mănăstire Nicula.**

INTERNE

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române, a dat un comunicat asupra realizării Planului de Stat pe al doilea trimestru al anului 1949.

Planul de producție pe întreaga Industrie a fost realizat în proporție de 104,7%.

Campania de însămânțări de primăvară, s'a realizat 103,3% față de suprafața planificată.

În domeniul transporturilor C.F.R. planul pe trimestrul II a fost îndeplinit la transportul de călători, însă la transportul de mărfuri numai în proporție de 91,8%.

Planul de investiții a fost realizat numai în proporție de 65,5%.

Prevederile bugetare la venituri au fost depășite cu 13%, iar la cheltufeli s'au realizat economii de 8,2% față de plan.

S'a dat atenție pregătirii de noi cadre calificate, ca și ridicării profesionale a cadrelor existente.

În urma hotărârilor Biroului Politic al P. M. R., Guvernul a decis suspendarea plăților în contul datorităților salariaților. Prin această măsură s'a ușurat situația muncitorilor și funcționarilor.

EXTENRE

Alegerea noului prim-ministru al R. P. Bulgaria. În ședința de Miercuri a sesiunii extraordinare a Marei Adunări Naționale, a avut loc alegerea noului președinte al consiliului de miniștri în locul lui Gheorghî Dimitrov.

În numele grupărilor parlamentare, deputatul Mincio Mincev a propus ca Vasil Kolarov să fie ales președinte al consiliului de miniștri. Toți deputații s'au ridicat în picioare și au sprijinit această candidatură prin ovații prelungite. Propunerea alegerii lui Vasil Kolarov ca președinte al consiliului de miniștri bulgar a fost votată în unanimitate.

Plasa Borșa: Bădești, Gherman Vasile.

Plasa Huedin: Hodîș, Bărbosu Traian. Valea Drăganului, Gall Marian.

Plasa Cluj: Tăuți, Popoviciu Iuliu. Iris, Suciu Augustin. Cluj III Glozdeanu Dumitru.

Plasa Gîlău: Muntele Rece, Șanta Ieremia. Măguri, Rădulescu Alex.

Plasa Hida: Mierța, Rusu Petre.

Plasa Mocîu: Mocîu, Bodea Octavian. Petea, Cucu Vasile.

Plasa Sărmaș: Silvașul de Câmpie, Țiboc Ioan.

Județul Năsăud:

Plasa Bistrița: Blăjenii de Jos, Pop Ioan. Șteu-Măgheruș, Lazar Alexandru.

Plasa Șteu: Șteuți, Victor Olteanu, Nețeni, Buta Ioan.

Plasa Rodna: Rodna, Miulescu Gheorghe. Poiana Ilvei, Ilieș Ioan.

Plasa Lechința: Chintelnic, Orășan Ioan. Enciu, Prăhase Ioan.

Plasa Bărgău: Tîha Bărgăului, Naghiu Vasile. Mîjloceni Bărgăului, Pop Augustin.

Plasa Năsăud: Telciu, Henciu Valer. Mocod, Scridon Ioan.

Județul Someș:

Plasa Lăpuș: Libotin, Petruțiu Gavril. Dobric, Iuga Augustin.

Plasa Babdu: Jichișul de sus, Cătenar Emil. Olpret, Cureu Ezechiel.

Plasa Beclean: Cociu, Avram Teodor. Cristești Ciceului, Meruțiu Victor.

Plasa Ciceu: Mica, Rusu Ioan. Breaza, Gîrgea Ștefan.

Plasa Chiochiș: Sânboleni, Chezan Ioan.

Plasa Gârbou: Escu, Pîntea Ioan.

Plasa Gherla: Nicula, Paptu Cornel. Iclod, Dr. Costin Nicolae.

Plasa Ileanda: Poșana Blenchi, Munteanu Gheorghe.

Județul Turda:

Plasa Baia de Arieș: Sarăș, Jina Silviu.

Plasa Cămpeni: Arada, Onețiu Gheorghe.

Cămpia Turzii: Cămpia Turzii: Căfanu Alexandru. Oprîșani, Sinu Vasile.

Plasa Iara: Filia de Jos, Totelecan Valer. Cacova Ieri, Roșu Ștefan.

Plasa Luduș: Gheja, Fanea Ioan. Botez, Trămbițaș Grigorie.

Plasa Mihai Viteazu: Unirea (Veșreș mort), Cîpăianu Gheorghe.

Plasa Turda: Turda Fabrici, Anca Petru. Turda Penitenciar, Onețiu Gheorghe.

Cluj, 25 Iulie 1949.

p. Șeful Serviciului,
Prot. P. Șendrea

Nr. 5030/1949.

Circulară

Vi se comunică mai jos în copie, adresa Nr. 49.354 din 1 Februarie 1949, a Onor. Minister al Cultelor, Direcția Contabilității, spre știință și întocmai conformare.

„La adresa Dvs. Nr. 15.038/1949 avem onoare a vă face cunoscut, că pentru scoaterea obiectelor din Inventar, se vor îndeplini următoarele formalități:

Dacă obiectele uzate ce urmează a se scoate din inventar aparțin parohiei, se va întruni Consiliul Parohial, care va hotărî, consemnându-se într'un proces verbal toate obiectele ce urmează a fi scoase.

Procesul verbal sîmnat de întreg Consiliul parohial, se va înainta cu raport Episcopiei respective.

Acesta va trimite, când este cazul, un delegat pentru a cerceta la fața locului dacă obiectele propuse a fi scoase din inventar sunt în adevăr în situația de a fi scoase.

Constatarea sa, împreună cu întreg dosarul, va fi supus Consiliului parohial. În cazul când este de acord cu propunerile Consiliului parohial, întreg dosarul, împreună cu un proces verbal al Consiliului Eparhial, se va înainta Comisiei Centrale din Ministerul Cultelor, care va hotărî.

Nu mai pe baza aprobării Ministerului, comunicată de Serviciul Inventarului, se va proceda la scoaterea din inventar a obiectelor propuse.

Episcop
NICOLAE Șeful Serviciului
Prot. P. Șendrea

Nr. 4902/1949

CIRCULARĂ

Văzând că preoțimea noastră nu satisface de loc dispozițiilor noastre din Circulara Nr. 1441/1949, publicată în „Renașterea” Nr. 11-12 privind asigurarea bunurilor bisericesti, revenim asupra acelei dispoziții și trecem din nou la vechiul sistem trimițând toate taxele Consiliului Eparhial.

Deci fiecare parohie va trimite premiul de asigurare Consiliului Eparhial până cel mai târziu la 1 Septembrie 1949. Cei ce nu se vor satisface acestei dispoziții, adecă gestionarii responsabili vor fi sancționați.

Dela asigurare nu se poate susține nici o parohie ea fiind obligatorie.

Cluj din ședința Consiliului eparhial dela 22 Iulie 1949.

Episcop
NICOLAE Șeful Serviciului
Prot. P. Șendrea

Nr. 5075/1949

Comunicat

Situația militară a studenților teologi:

În „Biserica Ortodoxă Română” Nr. 3-4/1949, s'a publicat adresa Nr. 122.500 din 19 Aprilie 1949 a Marelui Stat Major, Secția VII., transmisă Patriarhiei Române:

„Vă comunicăm că Dl. Ministru al Apărării Naționale a aprobat ca tinerii studenți teologi, cari sunt cu studiile începute, să fie amânați de incorporare, pentru continuarea de studii.

Este necesar, ca tinerii studenți teologi, la data incorporării contingentului, să depună la Cercurile Teritoriale respective, actele de amânare de studii.

Referitor la repartizarea la unități a absolvenților Facultăților Teologice, Vă comunicăm, că după intrarea efectivă în cler, vor fi întrebunțați la servicii sanitare, după nevoi.

Ceeace se comunică spre știre și conformare studenților teologi din cuprinsul Episcopiei noastre.

Consiliul Eparhial.

AVIZ

Rugăm pe părintele care a cumpărat pe numele Pop din comuna Lunca, în ziua de 19 Iulie a. c. stufe de mobilă și o pătură la magazinul de Stat „Clujul”, în valoare de lei 6.099 și din eroare a plătit numai lei 5.099, să achite diferența de lei 1.000.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 5051/1949.

Cursurile de îndrumare preoțească. Seria II Cluj

Duminică 21 August a. cor., ora 12 a. m., va avea loc în Sala festivă a Reședinței Episcopale din Cluj, Piața Malinowski No. 18, deschiderea cursurilor celei de a II-a serii de preoți din Eparhia noastră, chemați conform noului Statut, la „Centrul de Indrumare preoțească” de pe lângă Institutul Teologic din Cluj, pentru o durată de 45 zile, cu un număr de 50 preoți, cuprinși în tabloul alăturat.

Solemnitatea va fi precedată la ora 9.30, de sf. Liturghie și chemarea Duhului Sfânt, săvârșită în Catedrala Episcopiei din Cluj.

Aducându-Vă aceasta la cunoștință vă rugăm a lua toate măsurile de lipsă ca cei cuprinși în tabloul amintit, să fie anunțați din bună vreme, iar în cazul când vreunul nu va putea participa din motive bine justificate, P. C. Voastră veți căuta în protopopiat alt preot care să-l înlocuiască, știind că după începerea cursurilor nu se va mai lua în considerare nici o justificare făcută, fie prin telegrame, fie prin cereri însoțite de certificate.

Participanții fiind încartiruși în Căminul Institutului Teologic, fiecare preot trebuie să îndeplinească următoarele obligațiuni materiale:

1. Taxa de înscriere și examene, Lei 1.000;
2. Taxa pentru Cămin, Lei 4.500;
3. Grăsime 3 kgr., sau 6 litri ulei;

4. Făină de grâu cernută 15 kgr., sau Cartela tip C.

Afară de acestea, fiecare își va aduce toate hainele pentru pat și corp, inclusiv salteaua (fără paie).

Dorind a veni în ajutorul Cucerănicei Preoțimi, vă rugăm ca până cel mai târziu 15 August 1949, să strângeți dela fiecare preot din protopopiat câte 600 lei, pentru acoperirea cheltufelilor impuse cu întreprinderea cursurilor, trimițând imediat suma Institutului Teologic de grad Universitar din Cluj, Piața Malinowski No. 18.

În felul acesta credem că greutatea nu va fi așa de mare pentru participanți, urmând a suporta pe lângă cei 600 lei — numai spesele de drum. Unii își vor putea recupera 50% din cheltufelile suportate dela parohii.

De suplînirea în parohie, fiecare preot se va îngriji personal, pe baza reciprocității.

Cluj, din șed. dela 22 Iulie 1949.
NICOLAE Prot. P. Șendrea
Episcop Șeful Serviciului

TABLOUL

preoților din Eparhia ort. Rom. a Clujului care se vor prezenta la Cursurile de îndrumare preoțească ce se vor începe în ziua de Duminică 21 Aug. 1949

Județul Cluj:

Plasa Aghireș: Berindu, Băltan Vasile.

Plasa Apahida: Sântoara, Matei Vasile. Someșeni, Cordoș Ioan.